

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavitve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Duhovnik in kmet.

Z dežele, 17. maja.

Naši duhovniki iztaknejo vsak čas kak nov „šlager“, da bi ž njim begali ljudje, in vsak čas se razgrevajo za kako novo idejo, da je le upati, da se ž njo preprosto ljudstvo razvname in naščuje.

Zadnji dve leti so naši duhovniki naenkrat postali demokratje in začeli zahtevati splošno in enako volilno pravico, ki je zadnja konsekvence demokratičnega načela. Ta duhovniški demokratizem je nekaj takega, da se mu človek ne more nasmejati. Duhovnik je namreč po stališču katoliške cerkve največji nasprotnik demokracije. Silabus je cerkvena postava, po kateri se mora vsak duhovnik ravnati, in kratki smisel dolgi članov silabusa je, da bodi prekleto vsak, kdor oznanja demokratična načela. Ali je torej misliti, da se bo kak duhovnik res postavil na demokratično stališče?

Naši duhovniki deklamujejo o demokratizmu, ne da bi si pri tem kaj mislili. Kaj je demokratizem, tega niti ne vedo, ker so premalo izobraženi, cerkvenih postav pa tudi ne poznajo, ker se vsak duhovnik, čim zapusti lemenat, kar najbolj potrudi, da čim prej pozabi one nauke, ki so mu jih v semenišču vtepli v glavo. Duhovnik opravlja svoj poklic kot obrt in gre se mu pred vsem zato, da dobro živi in mnogo zasluži.

Treba je le pogledati, kako duhovnik s kmetom dela — in spozna se takoj, da je duhovniški demokratizem čisto navaden humbug. Demokratizem sloni vendar na načelu, da smo vsi ljudje, ne glede na stan in omiko in na imetje enaki, enakopravni in enakovredni in da rimski papež in ljubljanski škof nista prav nič nič več, kakor vsak drugi človek.

No, ko bi se kmet hotel ravnati po tem načelu, ko bi hotel postopati kot demokrat, bi lepo naletel pri onih ljudeh, ki sami sebe proglašajo za „gospode“, za višja bitja. Duhovnik hoče

biti vselej in povsod veliko več, veliko višji človek od vsakega drugega zemljana, saj celo v cerkvi oznanja, da je več kot Mati božja in vsi angelji! V mestih seveda mora biti bolj ponižen, ker mestjani so demokratje, ali na deželi tam igra malega boga.

Ta demokratični duhovnik tika kmeta, ga zmerja s prižnice kakor svojega sužnja, mu hoče v vseh zadevah ukazovati, posega v njegovo zasebno življenje, se vtiča v rodbinske razmere, hoče biti njegov politični jereb in dela ž njim sploh jako grdo. Tako kakor duhovnik s kmetom, dela navadno le kak surov podčastnik z vojaki. Pa ne dovolj na tem, prikrajšuje ga v njegovih pravicah, koder le more. Tisti „demokratje“, ki toliko besedičijo o enaki volilni pravici, še celmoštrm ne dajo onih pravic, ki jim gredo.

Kdor ni sam s kmetov, ne ve, kako neznansko grdo se dela s kmetom. Bolj nadutega bitja pač ni na svetu, kakor je naš „demokratični“ duhovnik, ki zahteva, da mora sivolasa mati svojemu lastnemu pravzaprav še pod nosom mokremu sinu-kaplanetu roko poljubljati in da mora kmetški oče tega fantiča-kaplaneta onikati.

Kmet se niti ne zaveda, kako silno poniževalno je to početje. Kakor berač mraza, kakor osel palice, tako je kmet vjaven, da duhovnik ž njim tako poniževalno dela. Prav kakor da bi se kmet ne zavedal, da je človek. Kaj se potem čudimo, če ta kmet pusti, da ga duhovnik tudi v političnem življenju komandira, izkorišča in za norca ima. V tem oziru ne bo bolje, dokler se v kmetu ne vzbudi moški ponos in zavest, da smo vsi ljudje enaki in da ni duhovnik prav nič več kakor vsak drugi človek.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Iz Port Arturja v Liaojang.

Ruski pisatelj Nemirovič Dančenko, poročevalec moskovskega dnevnika „Ruskoje Slovo“, je poslal svo-

jemu listu iz Liaojanga zanimivo poročilo, kako je prišel iz Port Arturja v Liaojang, v času, ko so se Japonci že izkrcali na polotoku Kvangtung (Kvangtung je južni del polotoka Liaotung!) in prvič razdeljali železniško progo. Iz tega poročila posnemamo: Za rtom Terminal so Japonci izkrcali težke topove za obleganje in mnogo provianta. Vse vrhove so zasledle japonske predstraže. V nedeljo 8. maja sem se odločil, na kakršni koli način priti k mandžurski armadi, ker je sedaj onemogočeno iz Port Arturja pošiljati brzovjavke ali poročila. Še enkrat sem splezal na utrdbe ter ginjen vzel slovo od Port Arturja. Sklenil sem, da se bom ponoči odpravil po železniški progi, na kateri niso več vozili vlaki, proti severu, t. j. general Steselj mi je svetoval, naj se pridružim stotniku generalnega štaba Odinzovu, ki je dobil nalog, da rekonoscira sovražnikove pozicije. Ob 3. uri zjutraj smo zapustili Port Artur in že ob osmih smo dospeli do pozicij energičnega generala Foka, kateri ima braniti Kvangtung proti sovražnikovim napadom s severa. Vsak trenotok so dohajala poročila o večjem ali manjšem izkrcanju japonskega vojaštva, o malih spopadih predstraž, o številu mrtvih in o porazu tega ali onega japonskega konjeniškega prapora. Vseposvodi je vladala največja delavnost. Kopali so se jarki in gradile utrdbe. Povsodi je bil general Fok sam na mestu in jaz sem se zares čudil, kje preostaja temu čudovito delavnemu možu časa, da se okrepi z jedjo in s spanjem. Nprestano so odhajale nove straže, da se pouče o gibanju sovražne armade. Mi smo o akcijah v japonskem taboru najnatančneje informirani. Tako smo potovali naprej do Kinčova, čigar grozeče utrdbe so že od daleč vidne. Do Sanšilu pa smo se vozili v tovrnem vozu. Vse okoli je opustošeno in zapuščeno. Le na imenovani postaji je bilo nekaj Kitajcev, ki so nam pravili, da so Japonci vse sosednje

železniške postaje razdžali. Tu nas je zapustil stotnik Odinzov in se sam peljal na dresini neprej. Vlak je izročil moji skrbi z naročilom, da se naj nemudoma vrnem v Kinčov, ako bi se pokazal sovražnik. Po dveh urah mučnega čakanja je pridirjala s severa kozaška straža in mi izročila stotnikov zapisnik z naročilom, da ga naj izročim generalu Steslju, ako bi se stotnik več ne vrnil. Pretekla je še ena ura. Mene je obvladalo gorko sočutje za mladega hrabrega častnika, ki je šel brez bojazni skoro v gotovo smrt v deželo, kjer je že sovražnik, kakor listja in trave. Nenadoma se je pokazal v daljavi dim. Kitajci so domnevali, da so Japonci zažgali od naše armade zapuščeno vojašnico. Končno smo spoznali, da se nam približuje vlak. Kakšen vlak bi naj to bil? Govorilo se je, da so Japonci izkrcali cel vlak. Morda je to japonski vlak? Jeli smo z daljnogledi gledati in opazili v vlaku ruske uniforme. Bil je to hrabri podpolkovnik Spiridonov s častniki in s 4. prekomurskim železniškim polkom, ki je prevzel nalogo, v Port Artur spraviti ves vlak, obložen s streljivom. S Spiridonovom sem potem prišel na postajo Vafandjao in od tam v Liaojang.

Poročila o operacijah na Kvantungu.

Iz Liaojanga se poroča, da je v soboto neki mladi pomorski oficir s tremi mornarji na čolnu, kjer je imel 3 torpedne patrone, odplul v zaliv Talienvan, kjer je bila usidrana japonska vojna mornarica. Posrečilo se mu je neopaženo se približati neki japonski oklopnici in izstreliti v njo torpedo. Strel je zadel in oklopnica je zletela v zrak in se potopila. Grozovit pok se je slišal do Kinčova, ogenj pa je bil viđen daleč naokrog. Ruskemu častniku se je posrečilo se izkrcati na kopno in uiti. — To vest so prinesli najprvo angleški listi in mi smo jo kratko že

včeraj zabeležili. Ker sedaj ista vest dohaja tudi iz ruskega vira, bo nemara resnična!

Boj s Hunguzi.

General Saharov poroča generalnemu štabu v Petrogradu: Ker se je nam javilo, da so se Hunguzi pojavili 16 km zapadno od Liaojanga, smo odposlali tjakaj večji oddelek lovcev in eno stotnjo pehote, kateri voj pa ni v imenovanem okraju nikjer našel Hunguzov. Na povratku iz vasi Šantajda, 12 km zapadno od Liaojanga pa je naše vojaštvo naletelo na močno četo Hunguzov, katero so preje imeli vaščani skrito. Lovci so Hunguze takoj napadli in jih po ljutem boju prepodili iz njihovih pozicij. Hunguzi so pustili na bojišču 20 mrtvecev, mnogo pušk in patronov. Na ruski strani so bili trije vojaki ranjeni, dva pa sta bila ubita. Kvantiansian so Japonci vnovič zasedli.

Atentat na mandžursko železnico.

Po poročih iz Petrograda je v bližini postaje Hejigar poskusilo pet Kitajcev razstreliti neki vojaški vlak v zrak. Kitajci, katere so najeli japonski oficirji, so pritrdili na železniški tir več piroksilinovih patron, ko se je imel pripeljati vojaški vlak. Toda patroni niso bili prav položeni, vsled česar so šele eksplodirali, ko je vlak že prevozil dotično mesto. Vlak je ostal nepoškodovan. Dotične Kitajce so ujeli in so bili v Mukdenu obeseni. Poškodovana železniška proga je bila takoj popravljena.

Kitajska poročila.

Iz Niučvanga se poroča, da Kitajci zatirujejo, da so bili v nedeljo veliki boji v bližini Liaojanga, v ponedeljek ob 5. uri zjutraj pa se je slišalo silno gromenje topov vzhodno od Inkova.

Po poročilih iz Koreje se pomika general Linevič z veliko armado iz Vladivostoka proti jugu z namenom, da

LISTEK.

Bojno polje na Daljnem Vztoku.

(Dalje.)

Takisto pa je tudi dognano, da ste ti dve pokrajini tudi za Rusijo velikanske važnosti.

Na prirodnih zakladih toli bogata Sibirija in priamurske pokrajine morejo prosperovati, se razvijati in cveteti samo, ako imajo izhod na morje. Za te svoje kolonije je Rusija že žrtvovala ogromne svote, saj je samo za sibirsko železnico izdala več nego eno milijardo rubljev. Do nedavnega časa pa je imela iz teh prostranih pokrajin izhod na morje takorekoč zaprt, ker ni imela niti enega pristanišča, ki bi bilo celo leto prosto ledu, vsled česar se trgovina in izvoz iz teh na naravnih zakladih toli bogatih dežel nista mogla razvijati in cveteti tako, kakor bi bilo sicer mogoče. Ta ovira pa je bila odstranjena, ko je Rusija l. 1897. vzela v najem od Kitajske polotok Kvangtung s pristaniščema Port Artur in Talienvan in leta 1900 zasedla tudi Mandžurijo, s katerim korakom si je za vselej hotela zagotoviti posest kvangtunskega polotoka in njegovih pristanišč.

K tej akciji pa jo je zlasti prisilila agresivna politika Japonske v Koreji, ker se je bilo bati, da bi država „vzhajajočega solnca“ prekrizala ruske načrte in se sama polastila onih pokrajin, ki so za ruske kolonije v vzhodni Aziji in ruske interese takorekoč življenske važnosti.

To medsebojno tekmovanje je končno rodilo tudi vojno.

Japonska se ni hotela zadovoljiti s koncesijo, da ji je Rusija prepustila vpliv na pretežni del Koreje, marveč je vrhu tega še zahtevala, da se mora Rusija umakniti iz Mandžurije, očitno, ker je uvidela, da bi bil japonski vpliv v Koreji takoj uničen, čim bi si Rusija popolnoma utrdila svoje stališče v sosedni Mandžurski. Rusija pa je tem manj mogla žrtvovati Mandžurijo, ker je prepustila Korejo vplivu svojega najnevarnejšega tekmeca.

Ako je Japonska vkljub temu pričela vojno, dasi ji je bilo znano, da bo Rusija branila posest Mandžurske z vsemi svojimi silami, se mora iz tega sklepati, da je bila japonska vlada prepričana, da ruska vojna sila v Mandžuriji še ni toliko, da bi se dala uspešno meriti z japonsko.

Uvaževaje torej, da je Japonska takoj sprva že imela namen, iztrgati

Mandžursko iz ruske oblasti z mečem v roki, se je le čuditi, čemu ni začela vojne pred dograditvijo sirske železnice, ko bi bilo zanjo le igrača, uničiti maloštevilne ruske polke, nahajajoče se na Daljnem Vztoku, ki bi bili v tem slučaju izročeni japonski premoči na milost in nemilost?

Leta 1899. je izšla mala knjižica „O ruskih načrtih v Aziji“, ki je slikala velikanske uspehe ruske politike na Daljnem Vztoku, a obenem tudi naglašala, da narašča vpliv in veljavnost Rusije v vzhodni Aziji samo zbog tega tako silno, ker drži Japonska križema roke, in da bi ti uspehi takoj bili uničeni, čim bi Japonska, podpirana morda po Angliji, pričela v svesti si, da se njeni upi od dne do dne bolj podirajo, pred dograditvijo železnice vojno.“ Pisatelj dotične brošure je še nato dostavil, da se bodo razmere na Daljnem Vztoku l. 1904. po zgradbi sirske železnice spremenile zelo v prilog Rusije, vendar pa še Rusija tudi v tem letu ne bo imela nobene vzroka, zasledovati svoje cilje drugače, kakor mirnim potom. Vendar pa bo Rusija pripravljena, ako bi bilo treba, z oboroženo silo izvesti svoje načrte. Iz vseh teh okolnosti pa se da sklepati, da bo Rusija stremila

za tem, da na kakršni koli način prepreči vsako oboroženo intervencijo Japonske in si pridobi toliko časa, da bo imela dovolj vojne sile zbrane na Daljnem Vztoku.

Pripomnimo, da se je to pisalo leta 1899., ko se še gotovo nikomur v Evropi ni sanjalo, da bo čez pet let izbruhnila vojna daleč tam na vzhodu.

Iz navedenega citata pa tudi sledi, da so bili dobri poznavalci razmer že zdavna prepričani, da mora preje ali sleje priti do boja med tekmujočima silama na Daljnem Vztoku, dasi se niso nadejali, da bi se to zgodilo že tako brzo.

A tudi na Japonskem so si bili dobro v svesti, da je vojna z Rusijo neizogibna, ako hočejo, da si za časa zavarujejo svoje interese na azijskem kontinentu. In ako je Japonska to vojno le odlagala, dasi je bila uverjena, da je neizogibna, je to znamenje, da se še ni smatrala za dovolj močno, da bi započela boj s tako mogočnim sovražnikom, kakor je Rusija. To je bilo seveda popolnoma napačno, zakaj dokler še ni imela Rusija svoje sirske in mandžurske železnice, bi se brez dvoma ne mogla uspešno braniti, ako bi jo napadla Japonska. Z ozirom na to je

storila Japonska velike napake, da je toli dolgo odlašala z vojno in počakala, da je Rusija dogradila železniško progo do obali Tihega oceana in si s tem pridobila ono sredstvo, ki jo pod daniimi pogoji edino usposoblja za vojevanje s sigurno zavestjo na končno zmago. Takisto pa se je tudi v ruskih vladnih krogih že moralo vedeti, da je krvavi konflikt z Japonsko le vprašanje najbližnje bodočnosti in ako so se pogajanja z Japonsko glede Koreje in Mandžurije z ruske strani kolikor mogoče zavlačevala, se pač to ni storilo iz drugega razloga, kakor da se pridobi časa za oboroževanje, ker Rusija sama je prav dobro vedela, da še na Daljnem Vztoku ni tako pripravljena, da bi smela brez preudarka riskirati vojno s tako opasnim sovražnikom, kakor je Japonska. No, končno pa so tudi Japonci uvideli, iz kakšnega razloga Rusija zavlačuje pogajanja in navidežno odjenjuje, spoznali so pa tudi, kako usodepolno napako so storili, ko niso udarili na Rusijo v času, ko še ni bila dograjena sirska železnica. V tem spoznanju, da v zadnjem še mogočem ugodnem trenutku rešijo, kar se da rešiti, so napovedali Rusiji vojno — to pot pravzaprav brez zadostnega povoda!

(Dalje prih.)

vdere v Korejo in Japonce napade za hrptom.

Kozaki v Koreji.

Javlja se iz Petrograda, da je ruski generalni štab ukazal najstrožji molk o nalogi in delovanju v Koreji za hrptom japonske armade se nahajajočih kozakiških oddelkov. Takisto se tudi odklanja vsako pojasnilo o številu in poziciji ruskih kozakiških praporov med Usanom, Pjengjangom in Andžuom. Zatrjuje pa se, da stoji vsi ti v Koreji se nahajajoči kozakiški prapori pod posebnim poveljstvom generala Miščenska. Ti kozaki spadajo baje k 4. vladivostoški armadi. »Central News« poroča, da je pretekli teden napadlo 1000 kozakov Seul in da bi bili mesto zavzeli, ako bi ne bila prišla v pravem času japonska pomoč iz Phijonjana. V okolici Andžua je zelo mnogo kozakov, v Tajčuanu 3000, v Tajseusanu 2500, zlasti velik oddelek pa je v Jonbionu.

Angleži o bitki na reki Jalu.

Angleški listi priobčujejo poročila svojih korespondentov o bitki na reki Jalu in vsa ta poročila soglasno povdarjajo, da je bila ta bitka nenavadno slavna za rusko armado. Rusov ni bilo več kakor 10.000 in s tem malim številcem so 5 dni držali japonsko premoč 60 do 70.000 mož. Da so bile ruske izgube razmeroma velike, je krivoto, da so se ruski vojakidraliraje pobiti, nego da bi se premaknili s svojega mesta.

Rusija kupuje argentinske križarke.

»Perseveranca« v Milanu je dobila iz Buenos Aires brzojavko, da se Rusija pogaja za argentinsko vladno gledenakupastirih argentinskih križark za ceno 96 milijonov frankov. Argentinija je pripravljena slediti vzgledu čilenske vlade, katera je prodala svoj tri vojne ladje »Čakabuko«, »Esperalda« in »Kapitan Prato« po posredovanju trdke Flint v New Yorku Rusiji. Te ladje so že v ruski posesti in s tem popravljamo včerajšnje poročilo, da je trdka Flint kupila imenovane križarke za Japonsko.

Baltiško brodogradništvo.

Poveljnik »druge eskadre«, ki je določena odpluti na Daljni Vzhok, podadmiral Rožestvenski, je 14. t. m. že razvil svojo zastavo na križarki 1. razreda »Svjatolana« v Kronštatu. Tja dosepejo te dni tudi oklopnice »Borodino«, »Knjaz Suvorov« in »Orel« iz Petrograda. V Libavi se je te dni dogradila nova križarka, katera se bo krstila v spomin na katastrofo na »Petropavlovsku« na ime »Admiral Makarov«. Iz tega se sklepa, da bo baltiško brodogradništvo odplulo v najkrajšem času na Daljni Vzhok.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)
(Dalje.)

Papež Klemen V. je umrl 20. aprila 1314. v Roqueaure na Francoskem. Ta papež je bil zaničljiv značaj. Simonija mu je pomagala na papeški prestol, prenesel je papeški sedež iz Rima na francosko tla, vthotapil v kardinalski zbor polno Francozov, vsled česar je prišlo pozneje do razkola. Bil je neizmerno lakomen in se posluževal najgrjnih sredstev, samo da napolni svojo bisago. Politika tega prekanjenega papeža je bila vsesok nepoštena.

Po papeževi smrti se je sešel konklave. Med kardinali je bilo 17 Francozov in 6 Italijanov. Že ko so se kardinali sešli, se je vedelo, da je ta konklave eden najznamenitejših, kar jih je kdaj bilo. Gaskonci so zahtevali naj se izvoli za papeža Gaskonjec, kralj Filip je hotel, naj bo izvoljen njemu udan Francoz. Italijani so zahtevali italijanskega papeža, ki bi se vrnil v Rim. Že so bili dani pogoji za naroden razkol. Napoleon Orsini, dekan kardinalskega kolegija, je pisal francoskemu kralju Filipu pismo, v katerem

(Na razna vprašanja s strani naših naročnikov dostavljamo, da se baltiško brodogradništvo imenuje po Baltičkem morju, ki se nahaja med Švedsko in Rusijo in ob katerega obali leži tudi Petrograd in glavno rusko vojno pristanišče Kronštad. Op. ured.)

Iz delegacij.

Avstrijska delegacija.

Budapešta, 17. maja. Proračunski odsek avstrijske delegacije je imel danes dopoldne sejo. Del. dr. Krámař je predlagal, naj se posvetovanje o izvenrednem kreditu za armado in vojno mornarico odgodi, dokler ne poda finančni minister finančno tehničnih pojasnil. Načelnik baron Chlumecsky pa je predlagal, naj delegacija posluša izvajanja vojne ministra in poveljnike mornarice o izvenrednih kreditih, toda sklepati o tem ni treba poprej, dokler ne da finančni minister potrebnih pojasnil. Temu predlogu se je končno pridružil tudi dr. Krámař.

Potem se je začelo razpravljati o rednem proračunu za armado. — Del. grof Stürgkh je govoril za zvišanje preskrbnine vojaškim vdovam, sirotam in gažistom, ki so bili vpokojeni po starem zakonu pred letom 1900. Nadalje je pripočel, naj bi se enakomerno postopalo tudi s takimi enoletnimi prostovoljci, ki prestopijo v rezervo kot podčastniki, ki naj bi dobili posebne distinkcije. — Del. Evg. Abrahamovicz je govoril o reformi vojaškega pravnega reda ter zahteval, naj se pritiska z vsemi sredstvi na ogrsko vlado, da se to vprašanje že enkrat reši. Nadalje je govoril o vojaških konjih ter predlagal, naj se cene za take konje zvišajo od 325 na 400 gld. ter se naj prepuste v zasebno porabo dani vojaški konji že v 5. letu dotičnim posestnikom v popolno last. — Del. dr. Šusteršič je govoril zopet o dvoju, končno pa zaradi vojaškega preskrbovališča v Ljubljani. — Del. dr. Krámař je povedal, da je vojni minister hotel vpetljati v armado novo ero o enakopravnosti vseh narodnosti. Vkljub njegovim lepim besedam pa se dogajajo nezasišane stvari. Vojni minister bo moral pokazati železno pest, da prežene stari duh germanizujoče oholosti iz armade. Vprašal je vojnega ministra, kako daleč so se že izvedle reforme glede polkovnega jezika, ki jih je minister napovedal v svojem tajnem ukazu. — Del. Dobernigg je izrekel žalostno presenečenje zaradi velikih armadnih zahtev. Zahvalil se je vojni upravi za naglo in izdatno vojaško pomoč pri lanskim povodnjem na Koroškem; predlagal je, naj se pri podelitvi dopustov o žetvi predvsem ozira na vojake, ki so rodbinski očetje. Nasvetoval je, naj se štedi pri pen-

zije niranju častnikov in pri manevrih. Nadalje je govoril o znanem tajnem ukazu vojnega ministra in o Slovanom naklonjeni politiki (?) Končno je zahteval, da se mora v armadi predvsem pobijati tisti duh, ki smatra civilne osebe za ljudi nižje vrste. — V popoldanski seji je obširno odgovarjal vsem govornikom vojni minister vitez Pitreich. Glede zvišanja vojaških pokojnin je izjavil, da dobi najbrže že v jeseni dotično predlogo zakonodajstvo. Glede vojaškega pravnega reda je povedal, da se začne v kratkem zopet raprave med justičnim ministrstvom in vojnimi ministrstvi. Nadalje je odgovarjal zaradi vojaških konj, zaradi vojaške dobave po malih producentih in zaradi učnega jezika v kadetnih šolah in zaradi napisov na vojašnicah. Dr. Šusteršiču je odgovoril glede dvoju, da mora še enkrat povdarjati svoje stališče iz zadnjega delegacijskega zasedanja, da namreč v takih čustvenih zadevah niso odločilni le zakoni logike, temuč je treba tudi računati z razpoloženjem v dotičnih krogih. (Dr. Šusteršiču praviti o čustvih in logiki se pač reče kravo citirati učiti). Glede svojega rezervatnega ukaza je rekel minister, da ni ž njim nič novega spravljal v svet. — Končno so bile vse postojanke rdinarja sprejete nespremenjene brez nadaljne debate.

Ogrska delegacija.

Budapešta, 17. maja. Odsek za zunanje zadeve je razpravljal o proračunu za ministrstvo zunanjih zadev in o ekspoziciji grofa Goluchowskega. — Delegata Lovaszy in Okolicsány sta obsojala ostre ministrove besede proti Turčiji, češ, da so bile njegove besede brezobzirne, nedostojne in neutemeljene ter so v nasprotju s čutili madjarske narodnosti, ki goji za Turčijo simpatije. Zaradi tega sta proračun odklonila. Pri glasovanju pa je delegacija z veliko večino odobrila politiko grofa Goluchowskega ter sprejela proračun. — Grof Goluchowski se je začudil, da so se njegove besede glede Turčije tako ostro tolmačile. Rekel je: »Ako rečemo Turčiji, da ji preti velika nevarnost, ako ne stori tega, kar se ji nasvetuje, take besede vendar niso žaljive, temuč so besede prijatelja prijatelju.« Nadalje je rekel minister, da se z izvedbo sklepov iz Münzstega ohranijo teritorialne razmere v Turčiji. »Ne želimo zasledovati okupacijske politike ter ne mislimo na posredovanje.«

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 17. maja. Turški poslanik v Parizu, Munir paša, je prišel sem ter imel daljše posvetovanje z ministrom zunanjih zadev Petrovom. Od tukaj odide na Ogrsko h knezu Ferdinandu, da mu izroči povabilo sultana, naj ga pride obiskat v Carigradu.

grad. Knez se vrne v začetku meseca junija zopet domov.

Papežev protest.

Pariz, 17. maja. Podpredsednik Jaurès je govoril v zbornici o znanim protestu, ki ga je poslal papež predsedniku Loubetu, ker ni v Rimu najprej obiskal Vatikana. V protestu imenuje Loubeta uradnika francoske republike, ki je bil že radi konkordata dolžan, obiskati v Rimu najvišjega pastirja cerkve; tako pa je papeža hudo razžalil, ker je prišel v Rim se poklonit tistemu, ki je proti vsaki pravici preprečil svobodo (?) in neodvisnost (?) papeža. — Jaurès je izjavil: ta protest pomeni dvojno ošabno izizvanje Italije in Francije, vsled česar so tudi znanprej diplomatske vezi med papeštvom in Francijo tkorekoč že pretrgane.

Vstaja v Nemški Afriki.

Berolin, 17. maja. Zadnje dni je vojna uprava sklenila, da se število nemškega vojaštva v Afriki zviša na 6000. Vojno ministrstvo je izdelalo novo organizacijo za afriško armado. S prihodnjim transportom odide zopet 2000 mož v Afriko. V Vzhodni Prusiji so nakupili 2000 konj. Afriška armada se razdeli v dva polka, bataljoni v tri kompanije. Polkom poveljujejo polkovniki, kompanijam pa majorji. Nadalje dobe vojaki vse vojne priprave, kakor bolnišnice, kovačije, pekarije itd. Častnikov pošljejo najmanj 90, za vojake je pa že dovolj prostovoljcev za znanovanili.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 17. maja 1904.

Predsedoval je župan Ivan Hribar. Za overovatelja zapisnika zadnje seje je imenoval občinska svetnika Plantana in dr. Požarja.

Podražanje mesa v Ljubljani.

Potem je župan odgovarjal na interpelacijo obč. svetnika Svetka v zadnji seji zaradi podražanja mesa. V tej zadevi je prečital župan uradno poročilo klavničnega nadzornika, ki pravi, da je živina v ceni tako poskočila, da je mesarjem skoraj nemogoče, meso ceneje prodajati. Potem pravi: »Dežela naša je revna, malo producira, graščaki rede malo živine, kmet pa ravno za silo. In sedaj so prišli tujci v deželo in po semajh toliko živine pokupili — ker je bila podrugod še dražja, da je nemogoče kmetu, ki je hitro in dobro skoraj vse prodal, kar je imel, dobiti nadomestila. Živina je valed tega v ceni rapidno poskočila, kmet da nima praznega hleva in ker gre z'rejo telet počasi, kupi dorasle (plemene) vrole, jih par mesecev redi in potem preda mesarju. Ker je moral kmet vole drago plačati, je umevno, da jih tudi mesarju ne more poceni prodati. Drugi kmetje pa, ki so živino doma zredili, so istotako poskočili s ceno, kar dobro vedo, da jo vkljub visoki ceni lahko prodajo.

Teleta so poprej prodajali kg po 70—80 h, sedaj že zahtevajo za kilogram žive vage K 1— do 1 K 10 h.

I. Neki kmet je prodal tukajšnjemu mesarju 9. maja par volov. Cena: 88 h za stari funt ali K 157

za kilogram zaklane živine (to je samo meso). Vola — zaklane, torej samo meso — sta tehtala 639 kg in je dobil kmet zanj 1003 K 22 h.

K tej svoti se mora še prišteti, užitnina in klavnina, kar znaša od 2 volov K 3908 torej skupaj 1042 kron 28 h.

Odšteti se mora: Loj 91 kg à 46 h = K 41.86 in kože (995 kg à 94 h = K 93.54, skupaj = K 135.40.

Ako se torej odbije skupilo za loj in kože K 135.40, velja mesarja meso obeh volov K 906.88 ali kilogram = K 1.42.

Ako prodaja mesar poprečno po 70 novcev (K 1.40) kilogram mesa je očitno, da ima izgubo.

II. Gospod J. Kozak je kupil dne 9. t. m. na ljubljanskem semnju par volov. Vola sta tehtala (živa vaga) 1315 kg. Kmet je prodal vola po 42 h funt ali 75 h kilogram, kar znese K 986.25.

Dne 13. t. m. sta bila vola zaklana in meso, loj in koži uradno tehtano.

Loj je tehtal 62 kg à 46 h = K 28.52

Koži sta » 99 » à 94 » = » 93.06

skupaj » » » » » K 121.28

Zaklana vola (samo meso) sta

tehtala 618 kg. Torej velja meso teh

dveh volov gospoda Kozaka:

Kupna cena volov » » K 986.25

Užitnina in klavnina K 3908

torej skupaj » » K 1025.33

Ako se odbije znesek za loj in kože, to je K 121.58, velja samo meso K 903.75 ali kilo kron 1.46!

Pripomniti moram, da je mesa tretje vrste (najceneje) največ, prve vrste pa najmanj pri volu.

Tudi v tem slučaju se vidi in je dokazano, da mesarji sedaj pri teh cenah, ki jih ima živina, ne morejo mesa ceneje prodajati, saj njih velja kg nad 70 kr! Kje je pa delo, davek, stanarina itd.?

Dostaviti tudi moram, da so bili ti voli kupljeni v Ljubljani, da torej mesar ni imel nikakih stroškov pri kupitvi; mora li na deželo, ima takoj za vožnjo, za gonjače, hrano itd. 20 do 30 K več stroškov.

Končno je tudi naznanil župan, da se je zaradi dragine zaklano v prvih štirih letih 102 govedi manj kot v isti dobi lani. Za tozadevna pojasnila se je obrnil župan na magistrata Gradec, Maribor, Celje, Cellovec, Inomost, Steyr itd., a še ni dobil od nikoder odgovora. Župan upa, da postanejo razmere v tem pogledu ugodnejše, ko se napravi nova mestna tržnica.

Kolodvorsko vprašanje in vprašanje žel. delalnic v Ljubljani.

Nadalje je poročal župan, v kakem stadiju je zadeva o novem kolodvoru južne železnice v Ljubljani. Župan je imel v tem oziru uradne razgovore z dvornim svetnikom Marekom in oddelnim načelnikom A. Staničom v železniškem ministrstvu na Dunaju. S prvim predvsem zaradi naprave delalnic državnih železnic v Ljubljani. Dvorni svetnik Marek je povedal županu, da so se prvotno projektovale za Ljubljano delalnice v prav velikem obsegu. Stale bi bile milijone. Ko se je pa leta 1896. kupil svet za razširjenje delalnic v Knittenfeldu, morale so se le-te dograditi v velikem štilu za centralne delalnice. Za Ljubljano so se vsled tega v projekt vzele obratne delalnice in se je prometnemu ravnanstvu v Beljaku naročilo, izgotovi

Dalje v prilogi.

Kraljev brat, Filip de Poitiers, je med tem kardinalu, ki so bili zbrani v Rimu, prisilil, da so izvolili novega papeža. Dne 7. avgusta 1316. je bil izvoljen Jacques Duèse iz Cahorsa papežem. Ta papež — Ivan XXII. — je bil majhen, neznan, izredno grd ali silno prekanjen človek. Njegov poseben zaščitnik je bil neapoljski kralj Robert, ki je tudi nekaj kardinalov francoske stranke pokupil, da so skupno z Italijani izvolili Gaskonjca. Dne 5. septembra 1316. je novi papež Ivan XXII. zasedel papeški prestol in kmalu po svojem silnem prepriu z nemškimi kraljem obrnil nase pozornost vsega sveta.

V Nemčiji je namreč tedaj vladal ljut prepri za nemško kraljevske krono. Dne 25. novembra 1314. je bil Ludovik Bavarski v Ahenu kronam za nemškega kralja, Friderik avstrijski pa isti dan v Bonnu. Naenkrat se je oglasil papež da je sam, kot naslednik apostolov, najvišji upravitelj države. Zaščita francoskih kraljev je dala papežu pogum, da je tako nastopil. Kaj takega bi se niti Benedikt VIII. ne bil upal. Papeževa pretenzija je bila vrhunec nesramnosti in je morala povzročiti najhujše boje. Ludovik Bavarski je moral sicer

svojo krono šele izvojevati, ali vzlic temu se je odpravil v Italijo in nastopil tam proti papežu. Ivan XXII. je na to združil vse Ludovikove sovražnike, pozval vso Nemčijo naj Ludovika ne prizna kot kralja. Papež je postopal naravnost neumno, kajti čim bolj je kralje izzival, toliko bolj je škodil sam sebi. Sicer je 13. julija 1324. kralja Ludovika izobčil in preklel, ali dosegel je le to, da so se vsi nemški knezi zbrali okrog kralja Ludovika za boj proti papežu. Na državnih zborih v Frankobrodu in v Regensburgu je kralj proglasil papeža za krivoverca in hudodelca in napovedal splošen boj proti njemu.

Kralj je dobil zaveznikov tudi v cerkvi. V frančiškanskem redu so vladali že dlje časa strastni boji zaradi vprašanja o evangelijskem siromaštvu; zdaj so nastali tudi med minoriti. Zagovorniki evangelijske siromašnosti so se postavili popolnoma na stališče Kristusovo in so obsojali, da zbira cerkev ogromna imetja in da žive duhovniki v bogastvu. Načelo o absolutnem siromaštvu je našlo mnogo pristašev na Francoskem, v Belgiji in v Nemčiji, kjer je duhovniška požrešnost ljudi tirala kar v obup, zlasti pa v Italiji. Tu so

pobožni možje v raznih mestih s sveto verno oznanjali načelo, da je naslednik Jezusa Kristusa samo tisti, kdor živi v siromaštvu, kakor je živel Jezus Kristus. Ti možje so učili, da so bili vsi papeži od Silvestra do Ivana XXII. — izvzemši le Celestina V. — goljufi in krivoverci, ker so se valjali v bogastvu in se vtikali v posvetne boje. Oficijalna cerkev je proti tem poštenim čistim ljudem vodila strašen boj. Sanjavi Segarelli iz Parme je bil l. 1300. zaradi nauka, da naj bo duhovnik siromašen, na grmadi sežgan; ista usoda je zadela heroičnega Doleina iz Novare l. 1307 in premnogo njegovih somišljenikov. Papež Ivan XXII. — eden najbolj lakomnih ljudi srednjega veka — je seveda posebno slovesno preklel ta nauk. Zdal so se inkvizitorji kakor stekli psi zagnali na tiste, ki so trdili, da mora duhovnik živeti tako, kakor je živel Jezus Kristus. Na stotine ljudi so zvlačili na grmade in jih sežgali. Prepoved je svete pesmi so ti ljudje vselega arca šli v smrt. Pa vse bestialno divjanje inkvizicije ni prestrašilo ljudi. Duhovniška požrešnost je bila tolika, da so začeli vsi poštjeni ljudje boj proti nji.

(Dalje prih.)

viti načrte. Ti načrti so bili zopet preobsežni, in so se zato vrtili, da se projektuje delavnice v manjšem obsegu. Nedostalo pa je tudi za te denarja, zakaj ob veliki investicijski predlogi se na Ljubljano sploh ni mislilo, kar se tiče zahtevanja posebnega kredita, ker se je mislilo, da se pri eni ali drugi izmed velikih investicijskih točk kaj prihrani ter se ti preostanki predokazujejo za gradnjo ljubljanskih delavnic. — Te nade se niso uresničile in bode treba poskrbeti pri novi investicijski predlogi, ki se gotovo že letos pripravijo, za to, da se za ljubljanske delavnice postavi v potrebščino svota vsaj 1 milijon kron. Če se s tem pridere, se seveda še vedno vprašanje. — Sedaj ima zopet prometno ravnateljstvo v Beljaku nalog, napraviti za ljubljanske delavnice tak načrt, da se bode ondi mogel popravljati ves lokalni vozni park z lokomotivami vred. Te delavnice urejene bodo za deset lokomotivnih stojišč; one bodo torej veliko večje kot one na glavni progi v Gorici, kjer se pridere samo za štiri lokomotivna stojišča.

Oddejni načelnik Stanč, ki je povabil župana k sebi na posvetovalje, pravi, da mu je generalni ravnatelj dr. pl. Egger izjavil, da je južna železnica pripravljena v Ljubljani sezidati novo kolodvorsko poslopje, ako mestna občina odstopi od zahteve, da bi to poslopje imelo stati z osjo proti Resljevi cesti. V tem slučaju bi se namreč moral izvršiti ves veliki načrt, ki je bil podlaga štacijski kemeliji; južna železnica pa trdi, da ji odpade vsled turške železnice mnogo tovarnega prometa in da bodo zato naprave za vršitev tega prometa na ljubljanskem kolodvoru zadostovale; zato tudi želi ohraniti sedanja skladišča. Dr. pl. Egger je torej izrekel željo, naj c. kr. železnično ministrstvo stopi v dogovor z mestno občino, da ista odneha od svojih prvotnih zahtev in se zadovolji s preuredbo kolodvora v skromnejši meri.

Oddejni načelnik Stanč naglašja, da je ministrstvu mnogo na tem, da se ljubljansko kolodvorsko vprašanje končno reši, ker so razmere, kar se osebnega prometa tiče, res nezdružljive; glede tovarnega prometa pa se ne da tajiti, da postane po otvoritvi nove proge do Trsta mnogo manjši, ker odpade vse peagani promet, kar znaša 200 vagonov na dan. Prosi torej, da mu župan naznani svoje mnenje glede na že dano izjavo, da se mestna občina ljubljanska zadovoljuje s preuredbo ljubljanskega južnega kolodvora v manjših razmerah, kakor je bila ta preuredba projektovana prvotno.

Nato je župan po daljšem pogovoru o vseh razmerah izjavil, da 1) ne ugovarja preložitvi projektovanega novega poslopja za osebni promet na prostor med Resljevo cesto in Kolodvorske ulice, da pa zahteva, da se to poslopje sezida v prvotno projektovani velikosti s kolesničnimi medperoni s podzemeljskim dohodom in bi teh kolesničnih medperonov zadostovala dva, mesto prvotno projektovanih treh; 2.) zahteva vse, kakor, da se napravi vsaj eden podvoz, in sicer — če le mogoče — v smeri Metelkovih ulic in le tedaj, ko bi to ne bilo mogoče v smeri Sv. Martina ceste; 3.) zahteva, da se napravi brv za pešce čez progo na Dunajski cesti.

Oddejni načelnik Stanč je pritrdil tem zahtevam, naročil navzočemu nadinženirju pl. Ottu, naj takoj v tem smislu piše južni železnici ter je pripomnil, da župana takoj zopet poprosi k sebi, kadar južna železnica predloži v tem smislu izgotovljene načrte, da jih župan ogleda ter o njih poda vsakojake svoje pripombe ali jim pa pritrdi.

Končno je prečital župan še dopis železničnega ministrstva, ki pravi, da se je ministrstvo glede razširjenja južnega kolodvora v Ljubljani obrnilo na upravo južne železnice ter isto povabilo, naj takoj začne izdelovati tozadevni načrt, ki ga ministrstvo pričakuje v teku prihodnjega meseca. Župan je bil v tej zadevi skupno z občinskim svetnikom dr. Tavčarjem pri ministrstvu.

Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril.

Letošnje dopolnilne volitve.

O izidu teh volitev je poročal obč. svetnik dr. Starč. Volitve so se izvršile po predpisih ter ni bilo v postavljeni dobi proti njim ugovora. Se odobro.

Funkcijske pristojbine županu.

O tej točki je poročal obč. svetnik Senekovič. Funkcijska pristojbina se je dovolila v dosedanjem znesku letnih 6000 K, ravno tako stanarina v znesku 1200 K.

Volitev župana.

V navzočnosti vseh občinskih svetnikov razen Goršeta, kojega

odsotnost se je opravičila, se je nato vršila volitev župana na tri leta. Volitvi je predsedoval podžupan dr. vit. Bleiweis kot najstarejši član občinskega sveta. Za skrutinatorja se naprosila obč. svetnika Prosenec in Senekovič. Oddanih je bilo 29 glasov, 28 na ime Ivana Hribarja, eden na ime dr. Tavčarja. Izvolitev dosedanega župana se je pozdravila z viharinimi živjo kliči. Župan se je zahvalil za zaupanje ter izjavil, da izvolitev sprejme, ako dobi najvišje potrjenje ter je obljubil, da se bo trudil i nadalje za občinski blagor ob izdatni pripomoči občinskih svetnikov.

Istotako je bil z 28 glasovi za podžupana izvoljen dosedanji podžupan dr. vitez Bleiweis, ki je tudi izjavil, da prevzame izvolitev. En glas je zopet odpadel na obč. svetnika dr. Tavčarja.

Volitve v stalne odseke.

Nato so se vršile volitve v osem odsekov. Izvoljeni so bili večinoma z vsemi glasovi:

v magistratni odsek: Dr. vit. Karol Bleiweis, Josip Lenč, Ivan Plantan, dr. Josip Starč, Franc Žužek;

v personalni in pravni odsek: Dr. Josip Kušar, dr. Danilo Majaron, Josip Prosenec, dr. Josip Starč (načelnik), Anton Svetek, dr. Ivan Tavčar, dr. Karol Triller; v finančni odsek: Dr. Gregorij Krek, Josip Lenč, dr. Danilo Majaron, Franc Mally, dr. Lovro Požar, Josip Prosenec, Andrej Senekovič (načelnik), dr. Josip Starč, Anton Svetek;

v stavbni odsek: Dr. Lovro Požar, dr. Josip Starč, Ivan Šubič, Ubald pl. Trnkoczy, Josip Turk, Ivan Velkovrh, Franc Žužek;

v odsek za uboge: Anton Goršč, Franc Grošelj, Ivan Kenda, Josip Kozak, Ilija Predovič;

v policijski odsek: Dr. vit. Karol Bleiweis (načelnik), Franc Brgant, Franc Grošelj, dr. Josip Kušar, Ivan Škrjanc, Ubald pl. Trnkoczy, Josip Vidmar;

v šolski odsek: Jakob Dimnik, Franc Grošelj, Josip Kozak, dr. Gregorij Krek (načelnik), dr. Lovro Požar, Andrej Senekovič, Ivan Šubič;

v odsek za olepšavo mesta: Jakob Dimnik, dr. Danilo Majaron, Franc Mally, dr. Lovro Požar (načelnik), Ivan Seunig, Ivan Šubič, Ivan Velkovrh.

Vsi so izvolitev sprejeli, le obč. svetnik Šubič je kategorično odklonil vsako izvolitev, ker je dobil nekeje le 24 glasov. Ker se ni dal pregovoriti, odloži se volitev za njegovo mesto v vseh odsekih za prihodnjo sejo.

Dopolnilne volitve v posebne odseke.

Te volitve so se izvršile per acclamationem skoraj povsod enoglasno ter so bili izvoljeni:

v klavnično ravnateljstvo: Josip Kozak;

v direktorij mestnega užitniškega zakupa: Ivan Šubič;

v direktorij mestnega vodovoda: Ivan Šubič;

v direktorij mestne elektrarne: Franc Mally, Ivan Šubič;

v regulacijski odsek: Dr. Josip Kušar, Ubald pl. Trnkoczy;

v pokopališki odsek: Josip Kozak, Ilija Predovič;

v disciplinarno komisijo: Dr. Josip Starč, Anton Svetek, dr. Karol Triller;

v naborno komisijo: Ivan Seunig;

v komisijo za odmerjenje vojaške takse: Ubald pl. Trnkoczy.

Tudi tukaj so vsi izvoljeni sprejeli izvolitev razen obč. svetnika Šubica; obč. svetnik Velkovrh kot dosedanji podnačelnik naborne komisije je predlagal na svoje mesto obč. svetnika pl. Trnkoczyja. Sprejeto.

Pokopališčno vprašanje.

Obč. svetnik Starč je poročal o županovem dopisu glede opustitve pokopališča pri Sv. Krištofu. Prečitali so se obširni zapisniki tozadevne komisije pri pregledovanju novih prostorov za pokopališče na ljubljanskem polju pri Tomaževem. Vsi člani komisije so bili v tem edini, da je kupljen svet za pokopališče pripraven, kakor komaj kateri drugi prostor blizu Ljubljane. Župan pravi v svojem dopisu, da so razmere na dosedanjem pokopališču z zdravstvene nega stališča nezdružljive; isto pa je tudi nedopustno po dekretu ministrstva iz leta 1886, ker leži v obsegu mesta. Za novo pokopališče je svet že kupljen razen ene parcele. Novi svet je zaradi sestavine zelo pripraven. Podtalna voda je 20 do 50 m pod površjem, a strokovno je doka-

zano, da zadostuje že 8 metrov podtalnosti, da je za vodo vsako onečiščenje izključeno. V taki zemlji strohne trupla odraslih v 7 letih, trupla otrok pa že v 3 do 4 letih. Novo pokopališče bo obsegalo 18 orolov, kar je za polovico večji prostor, kot se zakonito zahteva. Pokoplje se na njem lahko na leto 1500 mrljev.

Podžupan je pripomnil, da je na sedanjem pokopališču tudi protestantsko pokopališče, ki bo oviralo razvoj mesta, ako se istočasno ne premesti. Župan naj bi v tem pogledu stopil v dogovor s tukajšnjo evangelsko cerkveno občino. K tej točki so še govorili Prosenec, pl. Trnkoczy in Predovič. Župan je odgovoril, da se morate obe pokopališči že na zakoniti podlagi premestiti, ker sta obe v obsegu mesta.

Sprejela sta se županova predloga: 1. da se s 1. majem 1905 opusti pokopališče pri Sv. Krištofu; 2. se izreče tudi nedopustnost obstoja protestantskega pokopališča.

Naročitev dveh novih parnih kotlov v elektriški centrali.

O tem predmetu je poročal občinski svetnik Senekovič. Za naročbo sta se oglašili dve tvrdki: brnaka družba in Siemens i. dr. Prva zahteva 30 480 K, druga pa 30 425 K. Delo se odda zadnji tvrdki, ki se ji naroči izdelati vse potrebne nadrobne načrte. Vsi izdatki s cevmi itd. vred so proračunjeni na 33 300 K.

Na predlog obč. svet. Svetka se je nato seja zaradi pozne ure prekinila ter se drugič nadaljuje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. maja.

— **Osebnosti.** Deželno sodni svetnik v Celju Stefan Kotzianschitz je imenovan za deželno sodnega nadsvetnika, deželno sodni svetnik v Mariboru dr. Ignacij Pevet je postal svetnik pri deželnem nad sodišču v Graecu. — Premeščen je sodni svetnik Fr. Garzarolli pl. Thurnbach iz Kamnika v Celje. — Sodni tajnik v Mariboru Filip Kerme je postal sodni svetnik, okrajni sodnik v Gornji Radgoni J. Stepischnegg pa sodni tajnik v Mariboru.

— **Laž?** Pod to znamko priobčena naša dnevna vest je lažnjiva »Slovenčevce« prav grdo spekla. Tonzurični jarčki v redakciji škofovega lista smatrali so dotično vest za resno, a ne za ironično, kakor je v resnici bila! Kolikor je »Slovenčeva« trditve, da je namreč dr. Tavčar nekeje v Poljanski dolini govoril, da so v napredni stranki sami šnopsarji, resnična, ravno toliko je resnična naša trditve, da je škof Tone govoril: v mladosti sem ljubil dekleta, sedaj, ko sem star, jih pa več ne morem! Sedaj pa »Slovenčevci« redakterji s polno resnostjo dr. Ivana Tavčarja pozivljajo, da naj takoj pove, kje in kdaj je škof Tone omenjene besede spregovoril. Nič lažje kot to. Kje? »Nekje v Poljanski dolini!« Kdaj? Do pike ravno tisti dan, ko je dr. Tavčar govoril, da so v naši stranki sami šnopsarji, oziroma, da liberalce poslušajo samo še šnopsarji. Ker torej klerikali natančno vedó, kje in kdaj je dr. Ivan Tavčar omenjene besede govoril, potem vejo vse, kar jim je vedeti treba. Upamo, da smo v vsakem oziru vestregli večeršnjemu pozivu »Slovenčevci« redakterjev. Če pa še kaj pojasnila žele, naj se pa obrnejo do svojega poročevalca, ki jim je naznanil Tavčarjeve besede »od nekdaj v Poljanski dolini.«

— Škofova zavarovalnica

se vedno rada hvali, kako je narodna. »Naš domači, narodni zavod« pišejo duhovniški listi pri vsaki priliki. Kako domača in narodna da je ta zavarovalnica, se vidi iz tega, da ima samonemške tiskovine, na katerih je še slovenska firma zatajena. »Gegenseitige Versicherungsgesellschaft« se imenuje na teh tiskovinah, na katerih je z manjšimi črkami še dostavljeno: gegen Feuerschaden und Beschädigung von Kirchengeräthen in Laibach. Ko bi ne bilo tega dostavka, bi živ krst ne spoznal po tem »Feuersicherungsantrag«, da se gre tu za škofovo zavarovalnico. Najmanj, ker se more od domačega narodnega zavoda zahtevati, je, da imej vsaj dvojezične tiskovine. Škofova zava-

rovalnica pa si je napravila samonemške tiskovine. Vzroka ni težko uganiti. Ker med Slovenci ne more naloviti zavarovalcev, jih hoče loviti med Nemci, tem pa se ne sme dati prilika, da bi spoznali, kak zavod je škofova zavarovalnica, ker bi se sicer nihče ne zavaroval. No, tudi te samonemške tiskovine, natisnjene v »Katholische Buchhandlung«, ne bodo nič pomagale, ker bo — to kaže bilanca, ki je bila v soboto natisnjena v »Slovenec« — sploh kmalu konec vsi glorijski škofove zavarovalnice.

— **Nečuvstva podlost.** Ti katoliški duhovniki, ki pišejo »Slovenca«, so pač ostudni subjekti. To so pokazali zlasti v aferi višjega magistratnega uradnika, ki je sedaj na dopustu. Proti temu uradniku so izrečene različne obdolžitve, a doslej še nihče ne more reči, če so te obdolžitve tudi utemeljene ali ne. Stvar je sedaj v stadiju preiskave, a kaj preiskava dožene, je »Slovenec« ravno tako malo znano kakor nam. Vsekako pa je stvar osebne honetnosti in osebnega poštenja, da se moža, ki ima rodbino, v trenutku, ko se gre za njegovo čast in za njegovo eksistenco, ne predstavlja kot krivega, dokler ni njegova krivda dokazana. Minikakor ne mislimo dotičnega uradnika braniti. Preiskava glede izrečenih obdolžitev pokaže, koliko je na razširjenih, brezdomno silno pretiranih govoricah resnice. Mogoče je, da je dotični uradnik kriv, potem ga zadene zaslužena kazen, ravno tako je pa tudi mogoče, da ni kriv. Za ta poslednji slučaj je pa neznanska hudobija, da »Slovenec« ne more počakati konca preiskave in da že zdaj zavratno ubija moža, ki je bil dolgo let sodrudič tistega »Slovenca«, ki mu zdaj moralno streže po življenju, in ki je marsikako uslugo izkazal klerikalni stranki in posameznim njenim pristašem, kadar so bili v nevarnosti. »Slovenčev« postopanje v ti zadevi je nečuvstvo podlo, prav hijensko in se mora studiti vsakemu spodobnemu človeku. Sedaj, ko se zadeva preiskuje, nam ni mogoče o njej kaj poročati in je to tudi po zakonu zabranjeno. Kadar bo stvar dognana, se vsestransko pojasni.

— **»Schwarz-Gelb«** je ime avstrijskopatriotičnokatoliškemu časopisu, ki ishaja že nekaj mesecev na Dunaju in še vedno nima nič čitateljev. Ta list, ki se — zaradi na-očnikov — dela Slovanom jako pravičnega, je te dni posnel iz rusofobnega lista »Slovo Polskie« članek, v katerem se ruska armada na vse načine grdi. To zasramovanje kulminira v izreku: »guverner Aleksejev je idijot, ruski častniki so pijanci.« »Schwarz-Gelb« je ponatisnil zasramovanja ruske armade brez vsake pripombe, kar pač kaže, da jih odobrava. Mi le želimo, da bi »Schwarz Gelberji« ne imeli nikdar prilike se bližje seznaniti z ruskimi »idijoti« in »pijanci«, ker bi to spoznanje utegnlo biti jako neprijetno. Sicer pa konstatiramo samo to, da je dr. Ivan Šusteršič sotrudič slovanofobnega »Schwarz-Gelb«. Ali se temu morda kdo čudi?

— **Poročil se je** danes gosp. Hinko Abram, c. kr. sodni asistent, z gospico Amalijo Tomažič, hčerko c. kr. poštnega nadkontrolorja, g. Ferd. Tomažiča. Čestitamo!

— **Iz kroga trgovskih sotrudičnikov** smo naprošeni objaviti naslednje: Odkar se je uvedel v trgovini nedeljski počitek, se vedno skuša od strani nekaterih trgovcev že nekdaj vpeljane norme odpraviti. Kakor se čuje, namerava se tudi predstojajo binkoštni praznike trgovskim nastavlencem pokvariti s tem, da bi bile v nedeljo trgovine odprte.

— **Splošno uradniško društvo.** Iz uradniških krogov se nam piše: V predvečeršnjem uradnem listu je čitati poročilo v obhodu zboru tukajšnjega splošnega uradniškega društva dne 11. t. m. Vobče nimamo v tem poročilu nišesar dodati. Vender pa nam zborovanje samo sili pero v roke, ker je v marsičem bilo jako značilno. Res je sicer, da se enaka zborovanja pri vseh društvihih brez razlike dostikrat vrše jako burno, da pa se je specijelno v

tem uradniškem društvu takorekoč pojavila posebna struja, ki je vzela v svoj program načelo, da se zborovanje ne sme vršiti več brez škan-dalov — to je pomenljivo. Omenjeno društvo obstoji že preko 30 let in njega člani — brez razlike narodnosti — delovali so doslej složno in v miru in prospeh te njih skupne gospodarske organizacije. Ko pa so se zadnja leta jelo oglašati želje, da se za pretežno večinno slovenskih članov upravlja in dela poročilo tudi v slovenskem jeziku — od tedaj je ožen v strehi! In ruje se in ščuje proti društvu na vse načine. Kar je bilo toliko let priznано kot dobra in plemenita naprava, postalo je naenkrat brezpomembno. Tu se zopet vidi nestrpnost onih nam tako pravičnih Nemcev v pravi luči. Nikjer jim ni za stvar, temveč za premoč. Letos je izšlo prvič letno poročilo v obeh jezikih. To je menda dolo povod, da se je neki gospod omenjene struje — ne vemo če pooblaščen — izjavil: »Wir Deutsche kommen nicht. Und wenn wir kommen«... no konec, škandalozni konec nam je znan. Tisti večer je bila slučajno otvoritvena predstava slovenskega orfeja. Skoro gotovo se vsled tega mnogo članov ni udeležilo občnega zbora. Vendar jim je lahko žal, ker res ne vemo, kje bi se bili pač bolje zabavali. To vam je bila slička iz ere nemške obstrukcije v državnem zboru. »General Dauerredner« napil se je korajže že pred zborovanjem, in da ni usahnil vir njegove zgovornosti, zato se je seveda dobro skrbelo. Le-ta gospod je tedaj vse večer vzel v zakup. Priznati se mu mora, da je s svojim argantnim vedenjem, delež žalitve na desno in na levo, ter ne meneč se za društveni pravilnik, ugovore in klice k redu, proti gospodu predsedniku izvajal žalostno zmago. Koliko umestnih interpelacij je moralo vsled tega odpasti! Med drugimi omenjamo samo eno, ki je za uradništvo ljubljansko gotovo življenjskega pomena, namreč vprašanje, kaj naj se že vendar ukrene, da se vzpriči nečuvstva dražnje doseže za Ljubljano večja stanarinska doklada. Če si torej gospoda tako mislite zanesprej društveno delovanje, potem nismo na Vaši strani. Če se mislite postaviti na politično stališče — dobro! Zgodi se lahko nasprotje tega, kar želite, ker pri pretežni večini slovenskih članov ni nemogoče, da se mi postavimo na izključno narodno stališče. Kajti siti smo že do grla tega Vašega takozvanega impenoriranja, ravno tako, kakor gospod »Dauerredner« čvika, kateremu je bilo v razburjeni njegovi notranjosti nekako tesno, da si je želel na ne jako delikatni način izhoda na sveži zrak v tihi pomladni noči... Če je bilo drugi dan hišniku prav, ne vemo. A gospod doktor Šusteršič bi patetično izjavil: Ceterum autem »žro, žro in žro«. Poskrbeti je treba, da se v prihodnje enaki prizori, ki so na škodo stanovskemu ugledu, ne dogode več. Za uradništvo in sicer nižje, se sploh v Ljubljani ne stori nič. Da bi si pa še sami pljuvali v skledo, je pa celo bedasto.

— **Sestanek Čehov v Toplicah.** Na Dolenjskem je po raznih krajih precej Čehov, ki so se domenili, da pride sestanek Čehov v Toplicah dne 12. junija. Vabljeni so sploh vsi Čehi in Slovenci. Iz Novega mesta pojde precej Slovencev na tisti sestanek.

— **Učiteljsko društvo li-tijskega okraja** napravi dne 26. maja t. l. majnikov izlet na prijazno Polico. Ob tej priliki bo ob 11. uri dopoldne hospitacija na enorazredni ljudski šoli na Polici in takoj potem zborovanje. Nastopi g. Ivan Dremelj. Temi: a) množenje-reševanje uporabnih nalog na pamet in pismeno t. j. posredni in neposredni pouk, b) učna slika »Prazen strah« — vse za III. šolsko leto. Radi kosila naj se gg. društveniki in gospiče društvenice oglasijo pravočasno pismeno pri gosp. I. Dremelju, učitelju na Polici. K obilni udeležbi vabi društveni odbor.

— **Utonil je** v Savi pod Šmarno goro 22 let star in menda v Ljubljano pristojni umobolni Peregrin Frankovič. Fant je ušel ljudem, katerim je bil izročen v varstvo in zabredel v vodo. Pomagati mu ni nihče mogel, sam pa ni znal plavati.

— **Pevsko in tamburaško društvo »Zvon«** v Trbovljah priredi na binkoštni ponedeljek, o priliki otvoritve vrta, pri gospodu Janko Fortetu na Vodah koncert. Pri neugodnem vremenu vrši se koncert v sobanah. — Po koncertu prsta zabava in ples. Čisti prebitek je namenjen »Dijaškemu domu« v Celju.

— **Pevsko in tamburaško društvo »Kum«** v Radečah priredi na binkoštni ponedeljek, dne 23. maja, ob 8. uri zvečer v dvorani »Narodnega doma« v Radečah narodno igro s petjem »Divji lovec«

Planine in druge kulise je naslikal domači slikar G. Franc Uli, katerega društvom, ki nameravajo napraviti nov oder, najtopleje priporočamo. Vstopnina: I. sedež, in sicer (1-15) 1 K 60 vin, (16-45) 1 K 20 vin; II. sedež 80 vin; stojišča 40 vin.

— **Poskusen ulom v davkarijo.** V nedeljo ponoči so hoteli tatje obiskati sežansko davkarijo. Ravno ko so se trudili, da bi izžagali železni križ v oknu, približala se jim je občinska straža, nakar so tatje hitro zbežali.

— **Ubeleg jetnik.** Franc Bračič, doma iz vitanjske okolice, je bil pri okrožnem sodišču v Celju v preiskovalnem zaporu zaradi ropa. Ko ga je stražnik peljal k preiskovalnemu sodniku, je Bračič na hodniku stražnika napadel in ga vrgel ob tla, potem pa pobegnul.

— **Zaklanega so našli** v vodi ob železniški progi 47letnega Jos. Kimpolška iz Sel, ki je s. t. m. v gostilni Jakoba Žuže v Dobovi pri Brežicah pil. S Kimpolškom sta v gostilni pila in se pripravljala čevljar Horvatič in trgovski pomočnik Cencer. Orožniki so ta dva aretirali, ker leti na nju sum, da sta Kimpolška umorila.

— **Murski „Sokol“ v Ljutomeru** priredi na Binkoštni po nedeljek, 23. maja, svoj prvi izlet na Vrazov dom v Cerovec.

— **Glas iz občinstva.** Mestna kopel Kolesarjeva je nujno potrebna korenite poprave. Ljudje so se že začeli kopati in brez dvoma bo vzpričo vladajoče toplote kopel vsak dan številneje obiskana. Žal, da je kopel v jako slabem stanju. Ograje so polomljene, stopnice poškodovane, tu in tam štrle iz desk zarjaveli žebelji. A s popravo naj se nikar ne odlašajo. Čim prej se odstranijo ti nedostatki, toliko bolje.

— **Ljubljanska društvena godba** svira jutri dne 19. t. m. na vrtu »Narodnega doma«, od 8 do 12 ure zvečer.

* **Tatinska lovca — roparja.** Meseca januarja t. l. je hodil neki Laznik streljat srne v okolico Črne vasi, zlasti pa na Vič v Puklukarjev lov, kar sta opazila Jožef Jankovič, posestnik iz Črne vasi št. 41 in njegov sosed, Jakob Širaba, koja dva sta tudi tatinska lovca. Jezna na svojega viškega konkurenta sta se oborožila s puškami, jih skrila v dežnik, se prepeljala čez Ljubljano ter tako oborožena šla konkurenta preganjati. Ko ju je Laznik zagledal, se ni ustrašil, pač pa ju spoznal za svoja tatinska sodruga. To ju je pa tako razjezilo, da sta nastavila puški proti njemu, ga napadla in mu vzela puško, kojo sta odnesla seboj domov. Za ta zločin je izvedela žandarmerija na Viču, ki je šla v spremstvu mestne policije h Jankoviču in Širabi na hišno preiskavo, pri kateri se je našla Laznikova puška in še več drugega lovskega tatinskega orožja. Jankovič in Širaba sta bila aretovana in izročena c. kr. deželnemu sodišču, kjer se bodoča morala zagovarjati zaradi hudočinstva ropa.

* **Vojaški begun.** Pred 12. dnevi je pobeignil I. Selbert, prostak 27. polka. Svoje erarično obleko je pustil na Virantovem dvorišču na Sv. Jakoba trgu, kjer se je najbrže preoblekel v civilno obleko.

* **Tatvina.** Karolini Bobnarjevi, stanujoči na Zobjekju št. 8, je dne 16. t. m. neznan tat iz zaklenjene sobe ukradel 24 K denarja. Oškodovanka je pustila viseti ključ nad sobnimi vrati. Ključ je tat našel in na ta način prišel v sobo.

— **Izseljevanje.** Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 89 Slovencev in 37 Hrvatov. V Heb je šlo 22, v Hrušico pa 70 Hrvatov.

— **Izpod policijskega nadzorstva** je pobeignil pred 14 dnevi nevarni tat Ivan Bončar, rojen 29. decembra 1865 v Zgornji Hrušici, pristojno v Dobruno.

— **Razpisano** je mesto potovalnega poljedelskega učitelja s slovenskim učnim jezikom, in sicer za politični okraj Tolmin. Prošnje je vložiti do 30. junija 1904 pri namestništvu v Trstu.

— **Hrvatske novice.** Za naslednika Evg. Kumičića v saboru se bo baje kandidoval v prvi vrsti dr. Magdič, odvetnik v Varaždinu. — Pišče s štirimi nogami je prinesla neka kmetica na zagrebški trg. — Boj kotiran župnik — poslanec. V Sesvetih tik Zagreba je v občinskem svetu razun še treh drugih župnikov tudi župnik in vladni poslanec Šnap, ki ga je svojedržno vpokojeni načelnik Mileusič na ulici v Zagrebu pretepel z bičem. Včeraj bi morala biti občinska seja, toda vsi občinski svetniki, tudi župniki, so se odstranili z izjavo, da jim ne dopušča čast, skupno sedeti s Šnapom.

— **Najnovejše novice.** — Okraden veliki vojvoda. Veli-

kemu vojvodi Luksemburškemu, ki biva v Opatiji, je bilo iz salonskega voza med vožnjo iz Reke v Matulje ukradeno več obleke in perila.

— Nemški cesar nad arhitekti. Proti izreku arhitektov in strokovnjakov je cesar Viljem ukazal podreti staro operno palačo. Javnost se je očitno uprla cesarju in radikalnejši listi napovedujejo, da bo pasivni narod upor zlomil cesarjeve namere.

— O pravem času norci. Preiskava proti grafu Csakyju, ki je ustrelil na Dunaju neko damo, in proti godcu Lüblu, ki je streljal na ravna-Wondro, je izrekla, da sta oba zmedena na duhu ter prideta v norišnico.

— Cerkevna slavnost. V Suzavi je nastal pri cerkveni slavnosti pretep med fanti dveh sosednih vasi zaradi neke deklice. Pretepal se je nad 200 fantov s plankami in kamenjem. Šolo so razdajali. Finančno patrulo, ki je hotela miriti, so sprejeli s kamenjem. Ranjeni poveljniki je velel streljati. Mnogo fantov je bilo težko ranjenih.

— **Telefonska in brzojavna poročila.**

Budimpešta 18. maja. V današnji seji proračunskega odseka avstrijske delegacije je na razpravi ekstrordinarij vojne ministristva. Razpravo je začel vojni minister Pittreich z daljšim ekspozijem, kateremu je dodal še zaupna pojasnila. Minister je trdil, da so izredni armadni krediti neizogibno potrebni, a da niso v nikakoli zvezi z politično situacijo.

Budimpešta 18. maja. Proračunski odsek avstrijske delegacije dožane jutri razpravo o rednem proračunu. Prihodnja seja tega odseka bo šele v sredo. Tedaj se vzamejo v pretres armadni krediti. Na to sejo pride tudi finančni minister Böhm-Bawerk, da pojasni finančno stran teh zahtev. V petek bo plenarna seja, v kateri pride na razpravo proračun ministrstva zunanjih del.

Budimpešta 18. maja. Razni listi poročajo, da je bil Jaworski poklican k cesarju, da ga informira, kaka usoda čaka nove armadne kredite v delegaciji. To poročilo je neresnično. Jaworski ni bil klican k cesarju in ga tudi ni bilo treba klicati, ker delegacija itak vse dovoli, kar se zahteva.

Budimpešta 18. maja. Finančni minister Böhm-Bawerk je prišel danes sem. Posvetoval se je z ogrskim finančnim ministrom Lukacsem in bil tudi v avdienci pri cesarju, a v delegaciji se ni oglašil, dasi je njegov prihod v zvezi z izrednimi zahtevami za armado.

— **Rusko-japonska vojna.**

Petrograd 18. maja. Admiral Skrydlov je došel v Karbin in se odpeljal dalje proti Mukdenu.

Petrograd 18. maja. General Kuropatkin brzojavlja carju, da so imeli kozaki pri Kvanjansanu poldrugo uro trajajoč boj z Japonci. En kozak je bil ubit, dva se pogrešata. Japonci so severovzhodno od Fenhvančenga zavzeli več krajev.

Petrograd 18. maja. Ena divizija japonske garde je zasedla Ajcen.

Petrograd 18. maja. Dne 12. t. m. je večja četa Tunguzov napadla postajo Jantaj. Vojaštvo je to četo porazilo in jo poglano v beg.

London 18. maja. Reuterjev biro javlja iz Mukdena, da je glavna armada Japoncev prišla v Kajting, manjši del armade pa maršira na Ljao-jang. Japonci so zasedli več važnih točk.

— **Razširjeno domače zdravilo.** Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem francoskem zganju in soli“ dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJ, Tuchlauben 9. V salogah po deželi je izrecno zahteval MOLL-ov preparat, s. znanovan z varnostno znamko in podpisom.

Zahtevajte vsakdar železno vino lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti in zavračajte izdelke, ki obsegajo le neznatno množino železa in nimajo zato nikakršne zdravilne vrednosti. Zunanja naročila po povzetju. 1261-2

Vydrove žitne kave
POŠKUSITE SI! — Vročna, dragocena.
Pojate 6 kg. pošilja 4 K 50 b. francoz.
„DOMAČI PRIJATELJ“
na odličnem okusu in prijetni aromati.
Vydrove žitne kave Proje-1717

Sarg glicerina mnilo
napravi lažo belo in nežno.
Dobi se povsod.
Sarg-ova glicerina-mnila
so za odrasle kakor za otroke nanežnejše starosti izvrstno čistilo. Z najboljšim uspehom ga rabijo znane avtoritete, kakor prof. dr. Hebra, Schauta, Frühwald, Karel in Gustav Breus, Schandlbauer itd. 9

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las
deluje najboljšo priznana
Tanno-chinin tinktura za lase
katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.
1 steklenica z navodlom 1 K.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.
Zaloga vseh priljubljenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.
Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
polog novozgrajenega Fran Jožefovega jub. mostu. 37-20

Borzna poročila.
Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 17. maja 1904.
Naložbeni papirji.
42% majeva renta . . . 99 30 99 50
42% srebrna renta . . . 99 20 99 40
4% avstr. krona renta . . . 99 40 99 60
4% zlat . . . 118 30 118 50
4% ogrska krona . . . 97 05 97 25
4% zlat . . . 117 15 117 35
4% posojilo dežele Kranjske . . . 100 — 100 75
4% posojilo mesta Spiljet . . . 100 25 101 25
4% zast. Zast. . . 100 — 100 —
4% bos. here. žel. pos. 1902 . . . 100 35 101 35
4% češka dež. banka k. o. . . 99 75 100 —
4% z. o. . . 99 75 100 —
4% zast. pisma gal. d. hip. b. . . 101 80 102 60
4% pešt. kom. k. o. z . . . 106 25 107 25
4% pr. . . 101 — 102 —
4% zast. pisma innerst. hr. . . 100 50 101 —
4% ogrske cen. . . 100 — 100 90
4% z. pis. ogr. hip. ban. . . 100 — 101 —
4% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr. . . 100 — 101 —
4% obl. češke ind. banke . . . 99 75 100 —
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . . 99 50 100 —
4% prior. dol. žel. . . 262 40 264 40
4% juž. žel. kup. 1/2% . . . 101 — 102 —
4% avst. pos. za žel. p. o. . . 101 — 102 —
Srečke.
Srečke od l. 1854 . . . 185 — 190 —
" " 1860 1/2 . . . 182 — 184 50
" " 1864 . . . 260 — 262 50
" tizske . . . 161 — 163 —
" zem. kred. I. emisije . . . 295 — 306 —
" " II. . . 292 — 300 —
" ogr. hip. banke . . . 270 — 276 —
" srbske a. frs. 100 — . . . 90 — 93 —
" turške . . . 128 50 129 50
Basilijske srečke . . . 21 10 22 10
Kreditne . . . 464 — 474 —
Inomoške . . . 80 — 83 —
Krakovske . . . 77 — 81 —
Ljubljanske . . . 88 — 92 —
Avst. rud. križa . . . 53 60 55 60
Ogr. . . 29 25 30 25
Rudolfove . . . 66 — 71 —
Salcburške . . . 75 — 80 —
Dunajske kom. . . 503 — 513 —
Delnice.
Južne železnice . . . 77 85 78 85
Državne železnice . . . 634 — 635 —
Avstr.-ogrsk. bančne delnice . . . 1610 — 1619 —
Avstr. kreditne banke . . . 634 50 635 50
Ogrske . . . 744 50 745 50
Živnostenske . . . 249 50 250 75
Premogokop v Mostu (Brüx) . . . 618 — 624 —
Alpinski montan . . . 407 25 408 25
Praške žel. ind. dr. . . 1975 — 1990 —
Rima-Murányi . . . 484 — 485 —
Trbovljske prem. družbe . . . 308 — 312 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . . 460 — 462 —
Češke sladkorne družbe . . . 155 — 157 —
Valute.
C. kr. cekin . . . 11 33 11 38
20 franki . . . 19 05 19 08
20 marke . . . 23 45 23 53
Sovereigns . . . 23 92 24 —
Marko . . . 117 22 117 42
Laški bankovci . . . 96 15 96 35
Rublji . . . 253 25 254 25
Dolarji . . . 4 84 5 —
Zlne cene v Budimpešti.
Dne 18. maja 1904.
Termal.
Pšenica za maj 1904 . . . 50 — 8 62
" " oktober 1904 . . . 50 — 8 29
Rž . . . 50 — 8 81
Koruzi . . . 50 — 5 16
" " maj 1904 . . . 50 — 5 31
" " julij 1904 . . . 50 — 5 31
Efektiv.
5-10 vin. ceneje.

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
11 Dohiva se povsod. 671

Darila.
Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Humeck Karol, mešč. učitelj v Krškem 10 K nabrala v veseli družbi Marica Prhavčeva v Sv. Križu. — Živeli!
Za Prešernov spomenik. Pevski zbor „Narodne čitalnice“ v Kranju 7 kron, nabral pri svojem omizju. — Živeli!

Meteorologično poročilo.
Pitina nad morjem 306.5. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
17	9. zv.	738.3	18.8	sl. szahod	jasno
18	7. zv.	737.8	14.9	sr. svzhod	jasno
	3. pop.	736.0	26.7	p. m. zah.	pol. oblač.

Srednja včerašnja temperatura: 16.7°, normale: 14.3°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Kolo za dame
dobro ohranjeno, se proda.
Kollzejske ulice št. 10, I. nadstropje, vrata 146-148. 1439-1

Gospodična
zmožna stenografije, pisanja s strojem ter izurjena v knjigovodstvu, večša slovenskega in nemškega jezika, želi službe v kakem uradu ali trgovini.
Naslov: M. M., Kongresni trg št. 2, Ljubljana. 1440-1

Elegantno stanovanje
s petimi sobami in s kopalno sobo, v drugem nadstropju hiše št. 10 v Sodnijskih ulicah odda se s 1. avgustom eventualno tudi preje.
Povpraša se pri F. Supančiču, Rimska cesta št. 20. 1439-1

GRAND PRIX
Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dohiva se povsod. 972-13

Ces. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izved in vovnega reda.
več javen od dne 1. maja 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m. dopoldne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJE. Osonbi vlaki Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUB-LJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m. jutraj osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, (direktni voz I. in II. razr. Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m. jutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m. zvečer osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Solnograda in Inomosta čez Klein-Reifling iz Steyra Lince, Budejovice, Plzina, Marijinih varov, Hebra, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 38 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUB-LJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m. jutraj, ob 10. uri 52 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zveč. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

V novozgrajeni hiši ob Bleiweisovi cesti se odda s 1. avgustom več lepih

stanovanj
s tremi sobami in kopalno sobo, kakor tudi v pritličju brez kopalne sobe.
Povpraša se pri F. Supančiču, Rimska cesta št. 20. 1431-1

Za mehaniško reparaturno delavnico v neki večji tovarni na Dolenskem, ne daleč od Ljubljane se iščeta

2 kovinska strugarja
(Eisendreher)
pod dobrim plačilom v trajno službo. 1443-1

Trgovski prostori
z opravo za trgovino z mešanim blagom se dajo pod jako ugodnimi pogoji za več let v najem.
Trgovina je ena najstarejših v trgu, daleč naokoli poznana in vedno dobro obiskovana, kjer je prometa na leto 100.000 kron.
Kje? pove iz vkladnosti upravn. „Slov. Naroda“ 1435-1

Stanovanja
in sicer eno s 5 sobami v I. nadstropju in eno z 2 sobama v II. nadstropju v Kolodvorskih ulicah; dalje eno stanovanje z 2 sobama v dvoriščnem traktu v Sodnijskih ulicah
se oddajo za 1. avgust.
Več se izve pri kamnoseku Vodniku v Ljubljani. 1351-3

Mednarodna panorama.
Ljubljana, Pogačarjev trg.
Tekoči teden:
Krasni Neapolj
in izbruh Vezuva.

Hotel Lloyd.
Pri lepem vremenu
v četrtek, 19. maja t. l.
ob 8. uri zvečer
vojaški
KONCERT
v hotelu „Lloyd.“
Vstopnina 20 kr. 1434

1082-10

Oblastveno koncesionirani

dekliški zavod

v zvezi s razširjeno nadaljevalno in gospodinjstvo šolo gospe A. KRYZANOWSKIE. Šoli je priključen učni zavod za ženska šivalna dela gospe L. Müller

na Dunaju, I., Franziskanerplatz 5.

Poučujejo izkušene učne osebe. Vestno, zvesto gojenje in nadzorstvo. Francozinja in Angležinja v hiši. Prospekti in reference na razpolago.

Za reference: gospa prof. okr. šol. nadzornika Zupančičeva. 1315-4

Nič drugega kakor

GLOBIN

naj rabi vsakdo, kdor hoče imeti odlično bleščečo obutev in kdor jo hoče ohraniti elegantno in stanovitno, ker je to najboljše čistilo za usnje. 865-16

Edina tovarna: Fritz Schultz jun. Act.-Ges., Eger i. B. u. Leipzig.

V NAŠI ZALOGI JE RAVNOKAR IZŠLO IN PRIPOROČAMO KOT DRAGOCENO BINKOŠTNO DARILO

ANTON AŠKERC

ČETRTE ZBORNIK POEZIJ

246 STRANI 8°. CENA BROŠIRANO 9 KRONE 50 H. ELEGANTNO VEZANO 4 KRONE 50 H.

IG. pl. KLEINMAYR & F. BAMBERG

KNJIGARNA, LJUBLJANA, KONGRESNI TRG. 1437-1

Praktično birmosko darilo!!

Oblačila za dečke, najfineje izvršena, po čudovito nizkih cenah v največji izbiri.

Kapamacija & Bondy. Oroslav Bernatović.

Angleško skladišče oblek

Ljubljana, Mestni trg št. 5. 1442-1

Panama- in Manila-klobuki za gospode

od gl. 280 naprej

so pristni naprodaj pri

C. J. Hamann-u

trgovina s perilom in z modnim blagom

Mestni trg št. 8. 1436-1

Darila za birmo!

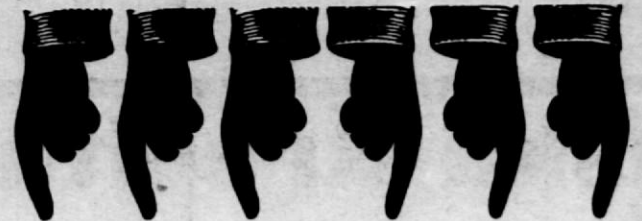
Največja zaloga zlatih, srebrnih, tula, jeklenih in nikelnastih ur za gospode in dame, ki se vsled velike množine prodajajo od danes naprej po znatno nižanih cenah in pod garancijo. 1367-3

Friderik Hoffmann

Ljubljana, Dunajska cesta št. 12.

Priporoča tudi najboljše francoske stenske, mizne in budilne ure najnovejše sestave in oblike.

Popravila se solidno in točno izvrše.

Zaradi preuredbe trgovine

se nastopni, v moji zalogi se nahajajoči, zdolaj navedeni

damski in otroški predmeti kakor tudi platneno blago

opuste in se bodo od ponedeljka 18. aprila

počeni **razprodajali s 40 % do 75 % popustom**, nekaj predmetov se pa razproda za vsako ceno.

Perilo, srajce, korzeti, hlače, frizirski plašči. Spodnja krila, svilnata, volnata in satenasta. Predpasniki, za dom in za šolo.

Moderci, tudi najnovejših oblik.

Spodnje jopice, tkane. Spodnje hlače, tkane. Bluze.

Varovalci modercev, beli in barvasti.

Nogavice, vsakovrstne.

Oblačila za dečke in deklice

Cepice za dečke. Čepice, ploščate za deklice.

Rokavice za dame in otroke.

Kopalno perilo. Čipkasti trakovi.

Platno za rjuhe, 150, 175, 195 cm široko.

Platno za perilo, 60, 78, 90, 117 cm široko.

Namizni prtji, izcela in na meter.

Serviete.

Garniture za kavo.

Brisalke, na tucate in na meter.

Brisalne rute, za kuhinjo in za jedilno opravilo.

Milicu, podolgate preproge, prtji za kredence in pladnje.

Različni drugi predmeti.

Gorenje blago je deloma lastnega izdelka, vse drugo pa tudi najboljši fabrikat, ker nikdar nimam v zalogi bazarskega blaga.

Kdor bi torej rad kaj dobrega ceno kupil, naj ne zamudi te ugodne prilike.

Z veseloštopovanjem 1057-12

C. J. Hamann.

Ljubljana, 14. aprila 1904.

To blago se ne pošilja na dom na ogled.

Nikogar se ne sili, da kaj kupi!

Velik lokal za trgovino

na vogalu Sv. Petra in Resljeve ceste št. 3

se odda za avgustov termin.

Natančneje pri hišnem gospodarju. 1365-3

Ces. kr. priv. zavarovalno društvo

„Avstrijski Feniks na Dunaju“

vplačana delniška glavica 6,000.000 kron

sprejema v zavarovanje

proti tatinskemu vlomu

hišno opravilo, dragocenosti, vsebino blagajnic, zaloge blaga itd.

pod jako ugodnimi pogoji in nizkimi premijami.

Ponudbe sprejema ter daje radovoljno vsakršna pojasnila

Generalni zastop c. kr. priv. zavar. družbe „Avstrijski Feniks“ v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 6, II. nadstr.

Pozor!

Ljubljanski obrtniki, rojeni leta 1864 priredijo v spomin svoje 40 letnice v nedeljo, 29. maja t. l. izlet na Gorenjsko in vabijo vse prijatelje, ki se hočejo udeležiti tega izleta.

Izlet se vrši po tem-le vzporedju:

ODHOD iz Ljubljane v nedeljo, dne 29. maja, ob 7. uri zjutraj z vlakom z južnega kolodvora, IZSTOP na OTOČAH, peš na DOBRAVO in od tam izlet na različne kraje. Točno ob 1. uri obed na Dobravi.

Ker je ta izlet za zbližanje obrtnikov važnega pomena, ne zamudite se ga udeležiti.

Na svidenje 29. maja!

Odbor. 1438

... Rumberško, belgijsko in šlezjsko platno ... v vseh širinah 1289-2

namizni prtji, serviete, brisalke, žepni robci, sifoni in pavolnato blago. ... Švicarske vezanine.

Perilo za opreme nevest

za hotele in restavracije ... po izvirnih tvorniških cenah.

3borno blago! Velika izbira! 1317-3

Anton Šarc

špecialna ... trgovina v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Selitev zobotehniškega atelijeja.

Zobozdravnik (1374-3)

Avgust Schweiger

vljudno naznanja preselitev zobozdravniškega atelijeja iz hotela „Stadt Wien“ (pri Maliču)

v Perlesovo hišo v Prešernovih (prej Slonovih) ulicah št. 5, II. nadstropje

poleg nanovo zidane Mestne hranilnice

z opombo, da je novi atelije moderno opremljen ter z najnovejšimi sredstvi založen; da se delajo plombe v zlatu in porcelanaste plombe, krone, mostnine in cela zobovja v zlatu in kavčuku ter sploh vsakojaka zobotehnična dela pod poročtvom izvršujejo.

Ordinacija od 12. maja 1904

od 9.—12. in 2.—5. ure, ob nedeljah in praznikih od 9.—12. ure.